

som det er blevet ledet af Assessor Using, og jeg glæder mig over, at der her foreligger et Lovforslag, som gaar ud paa, at Lovgivningsmagten skal godkende, hvad de to Parter nu ere blevne enige om at lovfæste. Det tror jeg er den Vej, Lovgivningsmagten helst skal gaa. Først naar vi i Lovgivningen have slaaet fast, at en stor Mængde Stridigheder afgøres gennem Voldgift paa den Maade, Loven foreskriver, ere vi inde paa den rette Bane, og det er da at ønske og haabe, at efterhaanden som Udviklingen skrider fremad, vil man mere og mere undgaa de store Konflikter, som give sig Udslag i Strejker og Lockouter.

Ganske vist ser jeg, at Lovforslaget ikke berører de Stridigheder, der opstaa, naar Løntariffer udløbe. Løntariffer indgaaes jo i Regelen paa et vist Aaremaal, og naar dette Aaremaal er ved at løbe ud, opsiges de. Saa begynder Forhandlingen om nye Tariffer, og selvfølgelig er Forholdet altid det, at Arbejderne kræve højere Løn. Men samtidig kræve de ogsaa kortere Arbejdstid. Man skulde egentlig ikke tro, at de to Ting stod i saa nøje Forbindelse med hinanden, men i Regelen blive de satte i Forbindelse med hinanden, Kunne Arbejderne ikke faa højere Løn, saa ville de have kortere Arbejdstid, og hvis de ikke kunne faa kortere Arbejdstid, saa ville de have højere Løn. Der er ikke noget at sige til, at Arbejderne som saadanne gøre, hvad de formaa, for at faa det bedst mulige Udbytte af deres Arbejds-kraft, og derfor har jeg ikke noget imod de faglige Organisationer. Man maa jo erkende, at de faglige Organisationer have bidraget overordentlig meget til, at Arbejderne have kunnet faa bedre økonomiske Kaar, end det var muligt for dem at opnaa, saa længe de stod uorganiserede. Jeg beklager kun for mit Vedkommende, at Fagforbundene, Arbejdernes Organisationer, ere komne i Socialisternes Hænder. Det var ikke absolut nødvendigt, at de skulde være socialdemokratiske. Men nu er der ikke noget at gøre ved det. Socialdemokraterne have nu faaet Tag i dem, og de benytte, synes jeg, ikke altid deres Magt saa hensynsfuldt og ej heller saa klogt, som de burde gøre, idet de mange Gange føre Striden paa en saadan Maade, at det maa

vække Misnøje hos udenforstaaende, som ellers ønske, at Arbejderne skulde faa saa gode økonomiske Kaar som vel muligt. Men trods de skarpe Stridigheder, trods de bitre Kampe og trods de Fejl, der ere begaaede i de Kampe, som have været førte i den sidste Menneskealder, er det glædeligt at se, at Udviklingen alligevel i vort lille Samfund har ført til alle de mindelige Afgørelser, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) nævnedes, dels ved frivillig Voldgift, dels ved frivillig Mægling mellem Parterne, saa man hidtil i mangfoldige Tilfælde har kunnet undgaa saa store Konflikter, som føre til Strejker og Lockouter. Det er det, man skal stræbe efter at undgaa.

Dette Lovforslag peger da ogsaa i Retning af, at Lovgivningsmagten yder sin gode Medvirken til, at man kan fortsætte paa den Vej, man er inde paa, at de store Arbejdsstridigheder, Tvistemaal om Forstaaelsen af indgaaede Overenskomster, kunne afgøres ved Voldgift paa mindelig Maade, uden at man griber til saa stærke Vaaben som Strejker og Lockouter. Jeg anbefaler derfor meget varmt Forslaget om Oprettelse af en staaende Voldgiftsret og udtaler min Paaskønnelse af, at de 20 Mænd, som have siddet i dette Udvalg, 10 Repræsentanter for hver af de store Organisationer, have vist den Resignation, som de have vist, at de ere komne hinanden i Møde, som de ere, for at opnaa det Resultat, her foreligger. Jeg vil derfor for mit Vedkommende, saa indtrængende jeg kan, tilraade, at man gør saa faa Forandringer i Lovforslaget som vel muligt.

Derimod maa jeg tilstaa, at jeg stiller mig noget tvivlende overfor det andet Forslag, om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder, og jeg beklager, at dette Forslag ikke fremkommer som en Overenskomst mellem Parterne. Det er Formandens Ønske, tiltraadt af den ene Side i Udvalget, nemlig af Arbejdernes Organisationer. Det havde været ønskeligt, om ogsaa dette Forslag var Frugten af en mindelig Overenskomst. Det er det ikke, og da det ikke er det, har man selvfølgelig større Ret, forekommer det mig, end overfor det andet Forslag, til at behandle det, om end med